

JASPAR, Henri, advocaat en katholiek politicus (Schaarbeek 28 juli 1870 - St.-Gillis 15 februari 1939).

Promoveerde te Brussel tot doctor in de rechten en was van 1919 tot '36 volksvertegenwoordiger voor het arrondissement Luik. Van 1918 tot '34, de periode maart 1924 tot mei '26 uitgezonderd, was hij minister van diverse departementen; in 1924 tot minister van staat benoemd; was van mei 1926 tot mei '31 eerste-minister in twee opvolgende regeringen.

In zijn eerste (drie-partijen) regering wilde hij de Vlaamsgezinde socialist C. Huysmans alleen opnemen, als hij zijn Vlaamse politiek zou opgeven, wat op een weigering uitliep; Jaspas moest echter toegeven omdat de Vlaamsgezinden dreigden de regering hun vertrouwen op te zeggen. In zijn beide regeringsverklaringen repte hij niet van de Vlaamse kwestie, maar toen in 1928-'29 de V.B. radicaler werd, kondigde hij in juni 1929 aan van de taalkwestie een regeringskwestie te maken. Zijn regering viel echter in november 1929, doordat de liberalen inzake de vernederlandsing van de Gentse Universiteit niet van toegeven wilden weten. Een week later kwam hij met zijn oude ploeg

weer aan het bewind en in april 1930 kwam de vernederlandsing er toch door, echter dank zij toegevingen aan de liberalen i.v.m. andere taalgrievan. Drie wetsontwerpen betreffende de vernederlandsing van het onderwijs in mei 1931 ingediend, kwamen dan ook in ruime mate tegemoet aan de liberale bezwaren en stuitten op vrijwel unaniem verzet van Vlaamse zijde. Daarom beloofde Jaspar dat de regering nieuwe amendementen zou indienen op haar eigen taalontwerpen, maar het ministerie kwam al voordien ten val.

LITERATUUR: G. Sion, *Henri Jaspar. Portrait d'un homme d'Etat* (1964); - H.J. Elias, *Vijfentwintig jaar Vlaamse Beweging 1914/1939*, II-IV (1969); - A.W. Willemsen, *Het Vlaams-nationalisme. De geschiedenis van de jaren 1914-1940* (1969, tweede uitgave).

JEAN-MARIE LERMYTE